

STATUT

KOŚCIOŁA BOŻEGO W CHRYSZTUSIE

WARSZAWA 2016

I ZASADY OGÓLNE

§ 1

1. Kościół Boży w Chrystusie, zwany dalej „Kościołem”, tworzą ludzie wierzący w Jezusa Chrystusa jako Syna Bożego i swego Zbawiciela, wyznający przyjęte przez Kościół zasady wiary, zgrupowani w autonomicznych Zborach i innych kościelnych jednostkach organizacyjnych.
2. Członkiem Kościoła może być osoba mająca pełną zdolność do czynności prawnych lub nie mająca pełnej zdolności do czynności prawnych za zgodą jej przedstawiciela ustawowego. Członkostwo w Kościele nabywa się poprzez przystąpienie do Zboru.

§ 2

Terenem działalności Kościoła jest terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Kościół może także działać poza granicami kraju na podstawie stosownych uzgodnień i przepisów międzynarodowych.

§ 3

Siedzibą władz Kościoła jest miasto stołeczne Warszawa.

II CELE DZIAŁALNOŚCI I ZASADY ICH REALIZACJI

§ 4

Nadrzędnym celem Kościoła jest głoszenie Ewangelii i czynienie ludzi uczniami Chrystusa na podstawie Bożego Słowa (por. Mat. 28,19-20, Mar. 16,15-20).

§ 5

Cel ten realizowany jest poprzez:

- 1) określanie doktryn religijnych i zasad wiary,
- 2) organizowanie i publiczne sprawowanie kultu,
- 3) publiczne głoszenie przekonań wynikających z zasad wiary,

- 4) udzielanie posług religijnych oraz organizowanie obrzędów i zgromadzeń religijnych w postaci manifestacji, procesji, chrztów publicznych, ewangelizacji, odczytów, koncertów muzyki chrześcijańskiej,
 - 5) zarządzanie sprawami kościelnymi według własnego prawa i swobodne wykonywanie władzy duchownej,
 - 6) kształcenie i zatrudnianie duchownych,
 - 7) realizowanie inwestycji sakralnych i kościelnych,
 - 8) nabywanie, posiadanie i zbywanie majątku ruchomego i nieruchomości oraz zarządzanie nim,
 - 9) zbieranie ofiar, dziesięcin, przyjmowanie darowizn, spadków i innych świadczeń od osób fizycznych i prawnych,
 - 10) wytwarzanie, nabywanie przedmiotów i artykułów potrzebnych do celów kultu i praktyk religijnych oraz korzystanie z nich,
 - 11) nauczanie religii, w tym także za pomocą prasy, książek, druków, filmów i środków audiowizualnych, wystaw o tematyce chrześcijańskiej,
 - 12) korzystanie ze środków masowego przekazywania,
 - 13) prowadzenie działalności oświatowo-wychowawczej,
 - 14) tworzenie i prowadzenie diakonatów,
 - 15) tworzenie organizacji na rzecz formacji religijnej, kultu publicznego oraz przeciwdziałania patologiom społecznym oraz ich skutkom,
 - 16) prowadzenie działalności charytatywno-opiekuńczej,
 - 17) zakładanie, posiadanie i poszerzanie cmentarzy,
 - 18) inicjowanie powstawania i przystępowanie do krajowych organizacji międzykościelnych,
 - 19) uczestniczenie w międzynarodowych organizacjach wyznaniowych i międzywyznaniowych oraz utrzymywanie kontaktów zagranicznych w sprawach związanych z realizacją swoich celów,
 - 20) prowadzenie działalności gospodarczej,
 - 21) organizowanie, zakładanie i prowadzenie:
 - a) zborów i placówek misyjnych,
 - b) seminariów i szkół biblijnych,
 - c) instytutów naukowych, naukowo-dydaktycznych i wydawniczych,
 - d) misji, ośrodków i agencji,
 - e) fundacji i jednostek gospodarczych.
2. W ramach swojego celu działania Kościół może prowadzić, stosownie do potrzeb i możliwości, w wyodrębnionej formie organizacyjnej, odpłatną i nieodpłatną działalność pożytku publicznego w rozumieniu przepisów ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, w szczególności w sferze takich zadań publicznych jak:
- 1) pomoc społeczna, w tym pomoc rodzinom i osobom w trudnej sytuacji życiowej oraz wyrównywanie szans tych rodzin i osób,

- 2) wspieranie rodziny i systemu pieczy zastępczej,
- 3) działalność na rzecz integracji i reintegracji zawodowej i społecznej osób zagrożonych wykluczeniem społecznym,
- 4) działalność na rzecz integracji cudzoziemców,
- 5) działalność charytatywna,
- 6) ochrona i promocja zdrowia,
- 7) działalność na rzecz osób niepełnosprawnych,
- 8) działalność na rzecz osób w wieku emerytalnym,
- 9) działalności wspomagającej rozwój gospodarczy, w tym rozwój przedsiębiorczości
- 10) działalność wspomagająca rozwój wspólnot i społeczności lokalnych;
- 11) nauka, edukacja, oświata i wychowanie,
- 12) działalność na rzecz dzieci i młodzieży, w tym wypoczynku dzieci i młodzieży,
- 13) wspieranie i upowszechnianie kultury fizycznej,
- 14) kultura, sztuka, ochrona dóbr kultury i dziedzictwa narodowego,
- 15) pomoc ofiarom katastrof, klęsk żywiołowych, konfliktów zbrojnych i wojen w kraju i za granicą,
- 16) promocja i organizacja wolontariatu,
- 17) działalność na rzecz rodziny, macierzyństwa, rodzicielstwa, upowszechniania i ochrony praw dziecka,
- 18) przeciwdziałania uzależnieniom i patologiom społecznym.

§ 6

Do realizacji zamierzonego celu Kościół wyłania poprzez Zbory spośród swoich członków ordynowanych przez Radę Kościoła: apostołów, proroków, ewangelistów, nauczycieli, pastorów, prezbiterów, starszych i diakonów. Wykonują oni posługi wśród członków Kościoła, sympatyków i na polach misyjnych.

III ORGANY I ICH KOMPETENCJE

KONFERENCJA PASTORÓW

§ 7

1. Konferencja Pastorów jest najwyższym, statutowym organem Kościoła.
2. Konferencja Pastorów zbiera się co najmniej jeden raz w roku.

3. W skład Konferencji Pastorów, z prawem głosu wchodzi powołani przez Pastora Zboru delegaci – po jednym od każdej rozpoczętej setki członków Zboru.
4. Uczestnikami Konferencji Pastorów mogą być inne osoby zaproszone przez Pastorów, jednak bez prawa głosu przy podejmowaniu uchwał.
5. Do uprawnień Konferencji Pastorów należy:
 - 1) wybór Rady Kościoła,
 - 2) zatwierdzanie składu Rady Kościoła nie rzadziej niż raz na cztery lata, niezależnie od zmian w jej składzie,
 - 3) uchwalanie zmian Statutu Kościoła,
 - 4) ustalanie zasad wiary Kościoła,
 - 5) uchwalanie prawa wewnętrznego Kościoła,
 - 6) podejmowanie uchwał w sprawach dotyczących całego Kościoła,
 - 7) ustalanie zasad współpracy między Zborami i innymi kościelnymi jednostkami organizacyjnymi.
6. Konferencja Pastorów dąży do jedności w podejmowaniu uchwał, ale w przypadku jej braku, decyduje zwykła większość głosów.
7. Do ważności uchwał Konferencji Pastorów niezbędne są:
 - 1) zawiadomienie Zborów o terminie Konferencji Pastorów co najmniej jeden miesiąc przed datą jej rozpoczęcia,
 - 2) obecność delegatów z co najmniej połowy liczby Zborów.

OSOBY PRAWNE I ICH ORGANY

§ 8

1. Osobowość prawną posiada Kościół jako całość, poszczególne Zbory, a także inne powoływane przez Radę Kościoła następujące jednostki organizacyjne:
 - 1) seminaria i szkoły biblijne,
 - 2) przedszkola i szkoły,
 - 3) instytuty naukowe, naukowo-dydaktyczne i wydawnicze,
 - 4) misje,
 - 5) ośrodki pomocy,
 - 6) ośrodki wypoczynkowo-rekreacyjne,
 - 7) zakłady produkcyjno-usługowe lub handlowe,
 - 8) fundacje
 - 9) agencje,
 - 10) diakonaty.

2. Wymienione w § 8 ust. 1 pkt 1-10 jednostki organizacyjne mają następujące zadania:
 - 1) seminaria i szkoły biblijne – kształcenie przyszłych duchownych Kościoła oraz szerzenie wiedzy biblijnej,
 - 2) przedszkola i szkoły – opiekę, wychowywanie, nauczanie dzieci i młodzieży,
 - 3) instytuty naukowe, naukowo-dydaktyczne i wydawnicze – prowadzenie i publikowanie badań naukowych w zakresie wiedzy biblijnej, życia i funkcjonowania Kościoła, działalności misyjnej oraz innych dziedzin związanych ze statutową działalnością Kościoła,
 - 4) misje – szerzenie zasad wiary,
 - 5) ośrodki pomocy – niesienie pomocy dzieciom i młodzieży z rodzin patologicznych, osobom niepełnosprawnym, osobom uzależnionym, bezdomnym, przewlekle chorym itp.,
 - 6) ośrodki wypoczynkowo-rekreacyjne – organizowanie wypoczynku,
 - 7) zakłady produkcyjno-usługowe lub handlowe – pozyskiwanie środków na statutową działalność Kościoła,
 - 8) fundacje – gromadzenie środków i prowadzenie działalności wspierającej statutową działalność Kościoła,
 - 9) agencje – organizowanie i koordynowanie wybranych działów służby Kościoła,
 - 10) diakonaty – zorganizowanie członków Kościoła w zgromadzeniach dla praktycznej posługi i niesienia pomocy.
3. Organami osób prawnych wymienionych w ust. 1 są dla:
 - 1) Kościoła – Konferencja Pastorów, Rada Kościoła, Prezbiter Naczelny,
 - 2) Zboru – Pastor Zboru,
 - 3) seminarium i szkoły biblijnej – rektor,
 - 4) przedszkola i szkoły, instytutu naukowego, naukowo-dydaktycznego, wydawniczego, misji, ośrodka pomocy i wypoczynkowo-rekreacyjnego, zakładu produkcyjno-usługowego lub handlowego, fundacji, agencji – dyrektor,
 - 5) diakonatu – przełożony.
4. Organem jednostek organizacyjnych wymienionych w ust. 1 pkt 4), 5), 8) i 9), w przypadku prowadzenia przez nie działalności pożytku publicznego, w rozumieniu przepisów ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, jest również Komisja Nadzorcza.
5. Do kompetencji rektorów, dyrektorów i przełożonych należy kierowanie podległymi jednostkami i reprezentowanie ich oraz zaciąganie zobowiązań majątkowych. Pełnią oni swoje funkcje jednoosobowo.

§ 9

1. Powołując do istnienia nową jednostkę organizacyjną wymienioną w § 8 ust. 1 pkt 1-10 Rada Kościoła każdorazowo określa: nazwę, obszar działania oraz siedzibę tej jednostki. Nazwa tworzona jest według wzoru:
 - Kościół Boży w Chrystusie, [*nazwa własna*]
 - albo
 - [*nazwa własna*], [*rodzaj jednostki*] Kościoła Bożego w Chrystusie.
2. Przy zastosowaniu pierwszej formy w nazwie własnej należy użyć odpowiedniej nazwy jednostki organizacyjnej spośród wymienionych w § 8 ust. 1 pkt 1-10.
3. Siedzibą jednostki jest miejscowość, w której została ona powołana.
4. Obszar działania jednostki organizacyjnej zostaje określony na cały kraj, chyba że Rada Kościoła postanowi inaczej. Wówczas w nazwie własnej umieszcza się nazwę miejscowości, która jest siedzibą jednostki.

RADA KOŚCIOŁA

§ 10

1. Rada Kościoła składa się z:
 - 1) Prezbitera Naczelnego,
 - 2) Zastępcy Prezbitera Naczelnego,
 - 3) Członków Rady Kościoła w liczbie proponowanej przez Radę Kościoła i uchwalonej przez Konferencję Pastorów.
2. Sposób wyboru składu Rady Kościoła:
 - 1) Kandydata na Prezbitera Naczelnego zgłasza Rada Kościoła,
 - 2) Kandydata na Zastępcę Prezbitera Naczelnego zgłasza Prezbyter Naczelny,
 - 3) Kandydatów na członków Rady Kościoła zgłaszają Pastory Zborów i inne organy jednostek organizacyjnych Kościoła spośród osób o autorytecie wykraczającym poza lokalnie działające Zbory i inne jednostki organizacyjne Kościoła,
 - 4) Rada Kościoła wybiera spośród zgłoszonych kandydatów nowy skład i przedstawia do zatwierdzenia Konferencji Pastorów.
3. Rada Kościoła spotyka się w pełnym składzie co najmniej jeden raz w roku, spotkania Rady Kościoła zwołuje Prezbyter Naczelny lub jego Zastępca.

§ 11

Zakres uprawnień Rady Kościoła obejmuje:

- 1) wyznaczanie kierunku działania Kościoła, koordynowanie pracy Zborów i innych kościelnych jednostek organizacyjnych,
- 2) ustalanie spośród członków Rady Kościoła (z poszanowaniem preferencji oraz relacji odpowiednio Pastorów Zborów, Dyrektorów, Rektorów i Przełożonych) osób odpowiedzialnych za nadzorowanie pracy w poszczególnych Zborach i innych jednostkach organizacyjnych Kościoła,
- 3) realizację uchwał Konferencji Pastorów,
- 4) tworzenie, znoszenie i przekształcanie Zborów i innych kościelnych jednostek organizacyjnych z zachowaniem przepisów § 12,
- 5) powoływanie i odwoływanie duchownych Kościoła na wniosek Konferencji Pastorów, Pastora Zboru, Rady Zboru lub Pastora Zboru macierzystego z zachowaniem przepisów § 28,
- 6) powoływanie i odwoływanie Pastorów Zboru oraz dla innych jednostek organizacyjnych odpowiednio rektorów, dyrektorów i przełożonych oraz Komisji Nadzorczych,
- 7) strzeżenie powagi, praw i interesów Kościoła,
- 8) zarządzanie majątkiem Kościoła, z wyłączeniem majątku będącego własnością Zborów lub innych jednostek organizacyjnych Kościoła,
- 9) wprowadzanie zmian w swoim składzie w okresie pomiędzy Konferencjami Pastorów,
- 10) wykluczanie ze swojego składu członka Rady Kościoła w sytuacjach wyjątkowych (grzech, nauczanie sprzeczne z zasadami wiary Kościoła, postępowanie przynoszące ujmę imieniu Kościoła),
- 11) przygotowywanie projektów uchwał dla Konferencji Pastorów.

§ 12

Sposób podejmowania decyzji i uchwał przez Radę Kościoła:

1. Zakresy kompetencji:

- 1) w sprawach dotyczących utworzenia, zniesienia lub przekształcenia Zboru lub innej jednostki organizacyjnej, powołania i odwołania Pastora Zboru, lub odpowiednio Dyrektora, Rektora lub Przełożonego, powołania i odwołania II Pastora, zatwierdzania regulaminu jednostki organizacyjnej innej niż Zbór a także powołania jej Komisji Nadzorczej, uchwałę w imieniu Rady Kościoła podejmują dwuosobowo Prezbiter Naczelny lub jego Zastępca łącznie z członkiem Rady nadzorującym ten Zbór lub inną jednostkę organizacyjną,
- 2) decyzje dotyczące zmiany siedziby lub nazwy Zboru lub innej jednostki organizacyjnej Kościoła podejmuje jednoosobowo Prezbiter Naczelny lub jego Zastępca,

- 3) w pozostałych sprawach dotyczących całego Kościoła Rada Kościoła podejmuje uchwały w trybie opisanym w ust. 3-5.
2. W zakresie wymienionym w ust. 1 pkt 1 konieczna jest jednomyślność obydwu członków Rady Kościoła podejmujących uchwałę.
3. W zakresie wymienionym w ust. 1 pkt 3 Rada Kościoła podejmuje uchwały na swoich posiedzeniach lub w trybie korespondencyjnego uzgodnienia stanowisk. Uchwała podejmowana w trybie korespondencyjnym jest ważna, gdy członkowie Rady Kościoła zostali uprzednio powiadomieni o treści projektu uchwały.
4. W zakresie wymienionym w ust. 1 pkt 3 Rada Kościoła dąży do jednomyślności w podejmowaniu uchwał, ale w przypadku jej braku, decyduje większość głosów, w tym Prezbitera Naczelnego (lub wyznaczonego przez niego członka Rady Kościoła zgodnie z § 16).
5. W przypadku zastosowania trybu korespondencyjnego, po otrzymaniu głosów członków Rady Kościoła w ciągu 1 miesiąca od dnia powiadomienia ich o treści projektu uchwały, Prezbiter Naczelny (lub wyznaczony przez niego członek Rady zgodnie z § 16) stwierdza podjęcie uchwały przez Radę Kościoła, przy zachowaniu wymagań określonych w ust. 3 i 4.

PREZBITER NACZELNY

§ 13

Prezbiter Naczelny, Zastępca Prezbitera Naczelnego oraz Członkowie Rady Kościoła powoływani i odwoływani są przez Konferencję Pastorów.

§ 14

Prezbiter Naczelny jest upoważniony do reprezentowania Kościoła i zaciągania zobowiązań majątkowych w jego imieniu z zastrzeżeniem § 11 pkt 8.

§ 15

Do kompetencji Prezbitera Naczelnego należy w szczególności:

- 1) reprezentowanie Kościoła w kraju i za granicą,
- 2) przewodniczenie Radzie Kościoła,
- 3) realizowanie uchwał Rady Kościoła.

§ 16

1. W przypadku niemożności wykonywania funkcji przez Prezbitera Naczelnego jego uprawnienia przysługują jego Zastępcy.

2. Prezbiter Naczelny może przekazać całość lub część swoich uprawnień jednemu spośród Członków Rady Kościoła.

ZBÓR

§ 17

Zborem jest lokalna społeczność osób, które wyznają zasady wiary przyjęte w Kościele.

§ 18

Zbór sam organizuje własną działalność, ustalając formy i sposoby funkcjonowania odpowiednio do swoich potrzeb, z zachowaniem dobrego imienia Kościoła oraz przepisów niniejszego statutu.

§ 19

1. Zbór w danej miejscowości tworzy, znosi lub przekształca Rada Kościoła na wniosek osób zainteresowanych w trybie § 12 ust. 1 pkt 1.
2. Rada Kościoła może także przekształcić istniejącą placówkę misyjną w Zbór na wniosek Pastora Zboru, który ją założył, lub z własnej inicjatywy w trybie § 12 ust. 1 pkt 1. W podjęciu uchwały uczestniczy w tym wypadku Członek Rady, który nadzoruje pracę Zboru, który założył placówkę.
3. W przypadku utworzenia kolejnego Zboru w danej miejscowości Rada Kościoła zasięga opinii Pastora Zboru już istniejącego (Pastorów Zborów już istniejących),
4. Członkami Zboru są osoby, które uznały zasady wiary Kościoła, żyją zgodnie ze Słowem Bożym i przyjęły chrzest wiary. Do Zboru należą również dzieci i sympatycy.
5. Najmniejsza ilość członków Zboru wynosi 6 osób.
6. Członkostwo w Zborze ustaje przez:
 - 1) wystąpienie – rezygnację z członkostwa,
 - 2) przeniesienie członkostwa do innego Zboru (w tym Zboru innego, pokrewnego Kościoła),
 - 3) skreślenie z listy członków z powodu długotrwałego braku zaangażowania w życie Zboru,
 - 4) wyłączenie z powodu niemoralności lub odstępstwa od zasad wiary,
 - 5) śmierć.
7. Członek opuszczający Zbór nie może rościć sobie żadnych praw do majątku Zboru lub Kościoła.

§ 20

1. Do praw członka należy:

- 1) korzystanie ze wszystkich form działalności Kościoła przynoszących zaspokojenie duchowych potrzeb,
- 2) otrzymywanie pomocy duszpasterskiej,
- 3) uczestniczenie w służbie Zboru według swojego powołania i zgodnie z poziomem duchowej dojrzałości.

2. Do obowiązków członka należy:

- 1) aktywne zaangażowanie w działalność Zboru,
- 2) budowanie relacji miłości z innymi członkami,
- 3) osobiste głoszenie ewangelii i prowadzenie życia według biblijnych zasad,
- 4) wspieranie finansowe Zboru i całego Kościoła.

§ 21

Tworząc Zbór, Rada Kościoła każdorazowo określa: nazwę oraz obszar działania i siedzibę Zboru, podejmując w tej sprawie uchwałę w trybie w trybie § 12 ust. 1 pkt 1.

§ 22

1. Nazwa Zboru może przybrać jedną z poniższych form:

- 1) Kościół Boży w Chrystusie, Zbór [*nazwa własna*] w [*miejsowość*]
- 2) [*nazwa własna*] w [*miejsowość*], Zbór Kościoła Bożego w Chrystusie
- 3) [*nazwa własna*], Kościół Boży w Chrystusie w [*miejsowość*]

2. W przypadku, gdy w danej miejscowości jest tylko jeden Zbór, można nie stosować nazwy własnej – wtedy nazwa przybiera pierwszą z powyższych form. Gdy w danej miejscowości jest więcej niż jeden Zbór, nazwy własne muszą być nadane.

§ 23

1. Obszar działania Zboru obejmuje województwo, w którym Zbór został założony. W szczególnych jednak przypadkach Rada Kościoła może zdecydować, że obszar działania Zboru jest inny.

2. Siedzibą Zboru jest miejscowość, w której Zbór został powołany. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, tymczasowo, siedziba może być w innej miejscowości.

§ 24

Do szczególnych zadań Zboru należy:

- 1) pielęgnowanie chrześcijańskiego życia wśród swoich członków,

- 2) nauczanie i szerzenie znajomości Pisma Świętego,
- 3) odbywanie nabożeństw,
- 4) chrześcijańskie wychowywanie dzieci i młodzieży,
- 5) działalność ewangelizacyjna i misyjna,
- 6) działalność charytatywna, opiekuńcza i społeczna,
- 7) nawiązywanie i pogłębianie współpracy z innymi Zborami.

§ 25

1. Zbór realizuje swoje cele przez: ewangelizację, koncerty muzyki chrześcijańskiej, spotkania muzyczne i poetyckie, projekcje filmów, odczyty, wykłady, konferencje, zjazdy międzyzborowe, obozy, pielgrzymki, procesje, wycieczki, misje, chrzty, pogrzeby; prowadzenie działalności wydawniczej, kolportaż Pisma Świętego i literatury chrześcijańskiej, a także inne formy i zasady określone w § 5; prowadzenie działalności gospodarczej; nauczanie dzieci i młodzieży, jak również zarządzanie swoim majątkiem.
2. Zbór może również tworzyć, znosić, przekształcać i prowadzić placówki misyjne oraz wnioskować do Rady Kościoła o założenie innej jednostki organizacyjnej Kościoła, wymienionej w § 8 ust. 1, współpracującej z nim na zasadach określonych z Radą Kościoła.

§ 26

Do reprezentowania Zboru na zewnątrz oraz zaciągania zobowiązań majątkowych w imieniu Zboru upoważniony jest Pastor Zboru lub uprawniony przez Radę Kościoła II Pastor Zboru.

§ 27

1. W przypadku przekształcenia placówki misyjnej w Zbór, Zbór, którego to była placówka, jest dla niego Zborem macierzystym.
2. Uprawnienia Zboru macierzystego określone w § 11 pkt 5, § 29 ust. 4, § 32 ust. 2 i 3 ustają po podjęciu przez Radę Kościoła decyzji w tej sprawie.

DUCHOWNI KOŚCIOŁA

§ 28

1. Duchownymi Kościoła – powoływanymi na czas nieokreślony – są starsi i diakoni, po ordynowaniu ich przez Pastora Zboru za wiedzą członka Rady Kościoła nadzorującego pracę tego Zboru z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Ordynacji duchownych do posługi poza ich Zborem dokonuje wyznaczony przez Radę Kościoła jej członek.
3. W przypadku rażącego naruszenia interesu Kościoła duchowny może być odwołany:
 - 1) jeśli pełni posługę na terenie Zboru – przez Pastora Zboru za wiedzą członka Rady Kościoła nadzorującego pracę Zboru,
 - 2) jeśli pełni posługę poza swoim Zborem przez Radę Kościoła.
4. Duchowni mogą pełnić funkcję: apostołów, misjonarzy, proroków, ewangelistów, pastorów, nauczycieli, kaznodziejów, prezbiterów.
5. Duchowni pełniący funkcje ogólnokościelne, Pastorów lub II Pastorów Zborów powinni być utrzymywani z ofiar członków Kościoła.

§ 29

Starsi Zboru.

1. Starszym Zboru może zostać osoba, która posiada powołanie do tej służby i odpowiada kwalifikacjom Pisma Świętego (por. I Tym. 3,1-7, Tyt. 1,5-9).
2. Zadaniem starszego Zboru jest nadzorowanie pracy Zboru w określonych przez Pastora Zboru dziedzinach i zakresie, a także pomoc Pastorowi w sprawowaniu opieki duszpasterskiej i kierowaniu całym Zborem.
3. Starszych Zboru powołuje i odwołuje Pastor Zboru z zastrzeżeniem § 28 ust. 1 i 3.
4. W przypadku przekształcenia placówki misyjnej w samodzielny Zbór (patrz § 19 ust. 2), w powoływaniu i odwoływaniu starszych Zboru bierze udział Pastor Zboru macierzystego.
5. Powołanie starszego Zboru następuje na czas nieokreślony.

§ 30

Diakoni Zboru.

1. Diakonem Zboru może zostać osoba, która posiada powołanie do tej służby i odpowiada kwalifikacjom Pisma Świętego (por. I Tym. 3,8-13).
2. Zadaniem diakona jest organizowanie i prowadzenie pracy Zboru w sferze materialnej.
3. Diakonów Zboru powołuje i odwołuje Pastor Zboru z zastrzeżeniem § 28 ust. 1 i 3. Powołanie ich musi być poprzedzone rocznym okresem próbnym. Powołanie następuje na czas nieokreślony.

§ 31

Rada Zboru.

1. Rada Zboru jest organem doradczym w sprawach zarządzania Zborem.
2. W skład Rady Zboru wchodzi starsi Zboru oraz diakoni Zboru wyznaczeni przez Pastora Zboru.
3. Rada Zboru ma prawo wnioskować do Rady Kościoła o odwołanie i powołanie Pastora Zboru.
4. W przypadku odwołania Pastora Zboru jego funkcję pełni osoba upoważniona przez Radę Zboru do czasu powołania nowego Pastora Zboru.

PASTOR ZBORU

§ 32

1. Pastorem Zboru może zostać osoba, która posiada powołanie do tej służby, odpowiada kwalifikacjom Pisma Świętego (por. I Tym. 3,1-7, Tyt. 1,5-9) oraz ma minimum 3-letni staż wiary.
2. Pastora Zboru powołuje i odwołuje Rada Kościoła w trybie § 12 ust. 1 pkt 1.
3. Powołanie może nastąpić na wniosek Konferencji Pastorów, Pastora Zboru macierzystego lub Rady Zboru. Powołanie następuje na czas nieokreślony, z tym że osoba powołana do tej służby po raz pierwszy przechodzi najpierw roczny okres próbny.
4. Odwołanie Pastora Zboru następuje na wniosek Konferencji Pastorów, Rady Zboru lub Pastora Zboru macierzystego.
5. Odwołanie Pastora Zboru może nastąpić także w przypadku popełnienia grzechu lub nauczania niezgodnego z zasadami wiary Kościoła.
6. Pastor Zboru może też być odwołany na swój własny wniosek.
7. W przypadku odwołania Pastora Zboru jego funkcję pełni osoba upoważniona przez Radę Zboru do czasu powołania nowego Pastora.

§ 33

1. Do kompetencji Pastora Zboru należy:
 - 1) piecza nad działalnością Zboru,
 - 2) organizowanie i prowadzenie nabożeństw i innych form kultu,
 - 3) reprezentowanie Zboru,
 - 4) przewodniczenie spotkaniom Rady Zboru,
 - 5) zaciąganie zobowiązań majątkowych w imieniu Zboru,
 - 6) przyjmowanie osób do Zboru, a także ich skreślanie z listy członków,

- 7) podejmowanie decyzji w sprawach dyscyplinarnych osób należących do Zboru,
 - 8) wyłączenie osób ze Zboru,
 - 9) powoływanie starszych i diakonów Zboru,
 - 10) podejmowanie decyzji w sprawie założenia placówki misyjnej,
 - 11) wnioskowanie do Rady Kościoła o powołanie II Pastorów Zborów.
2. Uprawnienia wymienione w pkt 6-11 Pastor Zboru realizuje po zasięgnięciu opinii Rady Zboru.

§ 34

W razie niemożności pełnienia funkcji przez Pastora Zboru, zastępuje go osoba upoważniona przez niego lub Radę Zboru.

§ 35

II Pastor Zboru

1. II Pastorem Zboru może zostać osoba, która posiada powołanie do tej służby, odpowiada kwalifikacjom Pisma Świętego (por. I Tym. 3,1-7, Tyt. 1,5-9) oraz ma minimum 3-letni staż wiary.
2. II Pastora Zboru powołuje i odwołuje Rada Kościoła w trybie § 12 ust. 1 pkt 1.
3. Powołanie i odwołanie II Pastora Zboru następuje na wniosek Pastora Zboru. Powołanie następuje na czas nieokreślony, z tym że osoba powołana do tej służby po raz pierwszy musi przejść roczny okres próbny.
4. Zakres kompetencji i obowiązków II Pastora ustala Pastor Zboru.
5. Na wniosek Pastora Zboru II Pastor Zboru może zostać upoważniony przez Radę Kościoła do reprezentowania Zboru i zaciągania zobowiązań majątkowych w imieniu Zboru.

§ 36

Jeśli Zbór nie posiada Rady Zboru ani Pastora Zboru, to Rada Kościoła wyznacza osobę, która pełni jego obowiązki do czasu wyłonienia Pastora Zboru.

DZIAŁNOŚĆ POŻYTKU PUBLICZNEGO

§ 37

1. Realizowanie przez jednostki organizacyjne Kościoła celów statutowych w formach:
 - 1) nieodpłatnej działalności pożytku publicznego,
 - 2) odpłatnej działalności pożytku publicznego,

- 3) działalności gospodarczej jest organizacyjnie i rachunkowo wyodrębnione w stopniu umożliwiającym odrębne określenie przychodów, kosztów i wyników każdej z tych działalności.
2. Jednostki organizacyjne Kościoła nie prowadzą działalności gospodarczej w odniesieniu do zadań publicznych, które realizują w formie działalności pożytku publicznego.
3. W razie realizacji celów Kościoła poprzez prowadzenie działalności pożytku publicznego, prowadzenie działalności gospodarczej jest dodatkową – w stosunku do działalności pożytku publicznego – formą pozyskiwania funduszy.
4. Nadwyżka przychodów nad kosztami uzyskiwanymi w wyniku prowadzenia przez jednostki organizacyjne Kościoła działalności pożytku publicznego jest przeznaczana wyłącznie na działalność pożytku publicznego na rzecz ogółu społeczności, lub określonej grupy podmiotów, pod warunkiem że grupa ta jest wyodrębniona ze względu na szczególnie trudną sytuację życiową lub materialną w stosunku do społeczeństwa.

§ 38

1. Przychód z działalności odpłatnej pożytku publicznego jednostek organizacyjnych Kościoła, służy wyłącznie prowadzeniu działalności pożytku publicznego.
2. W razie podjęcia przez jednostkę organizacyjną Kościoła działalności pożytku publicznego w rozumieniu przepisów o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, zabrania się:
 - 1) udzielania pożyczek lub zabezpieczania zobowiązań majątkiem tej jednostki organizacyjnej Kościoła w stosunku do członków Kościoła, członków organów lub pracowników oraz osobom, z którymi pracownicy pozostają w związku małżeńskim, we wspólnym pożyciu albo w stosunku pokrewieństwa lub powinowactwa w linii prostej, pokrewieństwa lub powinowactwa w linii bocznej do drugiego stopnia albo są związani z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli, zwanymi dalej „osobami bliskimi”,
 - 2) przekazywania majątku tej jednostki organizacyjnej Kościoła na rzecz członków Kościoła, członków organów lub pracowników oraz ich osób bliskich, na zasadach innych niż w stosunku do osób trzecich, w szczególności, jeżeli przekazanie to następuje bezpłatnie lub na preferencyjnych warunkach,
 - 3) wykorzystywania majątku tej jednostki organizacyjnej Kościoła na rzecz członków Kościoła, członków organów lub pracowników oraz ich osób bliskich na zasadach innych niż w stosunku do osób trzecich, chyba że to wykorzystanie bezpośrednio wynika z celu statutowego,

- 4) zakupu towarów lub usług od podmiotów, w których uczestniczą członkowie Kościoła, członkowie jego organów lub pracownicy oraz ich osoby bliskie, na zasadach innych niż w stosunku do osób trzecich lub po cenach wyższych niż rynkowe.

§ 39

1. Kolegialnym organem sprawującym nadzór nad wykonywaniem przez jednostkę organizacyjną Kościoła działalności pożytku publicznego jest Komisja Nadzorcza, zwana dalej Komisją.
2. Wykonywanie czynności kontrolnych przez Komisję polega w szczególności na ocenie składanego jej przez dyrektora jednostki organizacyjnej Kościoła prowadzącej działalność pożytku publicznego corocznego sprawozdania z działalności finansowej jednostki oraz udzielaniu mu absolutorium z wykonania czynności finansowych.
3. Komisja może badać wszystkie dokumenty finansowe jednostki organizacyjnej prowadzącej działalność pożytku publicznego, a także opiniuje wybrane decyzje majątkowe podejmowane przez dyrektora jednostki, na jego zapytanie bądź z własnej inicjatywy.
4. W przypadku odmowy udzielenia przez Komisję absolutorium dyrektorowi jednostki organizacyjnej, zwraca się ona z wnioskiem do Rady Kościoła o podjęcie uchwały w sprawie jego odwołania.
5. Komisja składa się z 2 lub 3 członków, powoływanych i odwoływanych przez Radę Kościoła spośród osób godnych zaufania i mających odpowiednie kwalifikacje. Osoby powołane do Komisji nie mogą pełnić funkcji dyrektora jednostki organizacyjnej ani pozostawać z nim w związku małżeńskim, we wspólnym pożyciu, w stosunku pokrewieństwa, powinowactwa lub podległości służbowej, oraz dodatkowo nie były skazane prawomocnym wyrokiem za przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe.
6. Rada Kościoła, powołując Komisję, wskazuje osobę pełniącą funkcję Przewodniczącego Komisji.
7. Członkowie Komisji mogą otrzymywać z tytułu pełnienia funkcji zwrot uzasadnionych kosztów lub wynagrodzenie w wysokości nie wyższej niż przeciętne miesięczne wynagrodzenie w sektorze przedsiębiorstw ogłoszone przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego za rok poprzedni.
8. Komisja podejmuje decyzje w formie uchwał zwykłą większością głosów, w przypadku równego podziału głosów decyduje głos Przewodniczącego.

IV ŹRÓDŁA FINANSOWANIA

§ 40

Środki na realizację działalności całego Kościoła, poszczególnych Zborów oraz innych kościelnych jednostek organizacyjnych pochodzą z:

- 1) ofiar pieniężnych i w naturze oraz dziesięcin,
- 2) spadków, zapisów, darowizn krajowych i zagranicznych,
- 3) dochodów z imprez i zbiórek publicznych,
- 4) subwencji, dotacji oraz ofiar pochodzących od krajowych instytucji i przedsiębiorstw,
- 5) dochodów z własnej działalności gospodarczej jednostek organizacyjnych Kościoła.

V PRZEPISY KOŃCOWE

§ 41

W razie rozwiązania Kościoła o przeznaczeniu jego majątku, z wyłączeniem majątku Zborów, decyduje Konferencja Pastorów. Majątek ten może być przekazany członkom Kościoła, innemu pokrewnemu kościołowi lub na cele charytatywne.

§ 42

1. W razie zmian powodujących reorganizację lub rozwiązanie Zboru, lub innej jednostki organizacyjnej Kościoła o przeznaczeniu jej majątku decyduje Rada Kościoła w części udokumentowanego wkładu Kościoła. Może on przejść na własność Kościoła, być rozdzielony pomiędzy poszczególne Zbory lub przekazany innym kościelnym jednostkom organizacyjnym.
2. W przypadku reorganizacji lub rozwiązania Zboru o części majątku Zboru nie będącej wkładem Kościoła decyduje Pastor Zboru. Może on przejść na własność Kościoła, być przekazany innemu Zborowi lub kościelnej jednostce organizacyjnej albo zostać przekazany innemu kościołowi.

§ 43

Zmiany niniejszego Statutu opracowuje Rada Kościoła, zasięgając w razie potrzeby opinii Konferencji Pastorów lub na wniosek Konferencji Pastorów. Zmiany są zatwierdzane przez Konferencję Pastorów.